ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายเกียรติคุณ ต้นยาง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

☐ **เป็นร่างการเงิน** ☑ **ไม่เป็นร่างการเงิน**

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

เนื่องจากปัจจุบันประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดเงื่อนไขการออกหมายจับและหมายขังไว้อย่างกว้างขวางไม่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน หลักนิติธรรมและมาตรฐานสากลเจ้าพนักงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการที่ถูกต้องและแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานสากลจึงมักไม่สืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานให้หนักแน่นเพียงพอก่อนดำเนินการจับกุม โดยพนักงานอัยการไม่มีโอกาสตรวจสอบว่าคดีมีพยานหลักฐานและประโยชน์สาธารณะสมควรเพียงพอที่จะฟ้องคดีหรือไม่จนเกิดแนวปฏิบัติที่ทำให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพด้วยการจับและการขังที่ไม่มีเหตุเพียงพอหรือการขังที่นานเกินความจำเป็น ซึ่งขัดต่อหลักการตามรัฐธรรมนูญ ทั้งยังผลักภาระให้แก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยในการแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ว่าตนไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาไม่ได้หลบหนีและไม่มีพฤติการณ์ใด ๆ อันมีเหตุผลเพียงพอให้ต้องจำกัดสิทธิเสรีภาพในช่วงก่อนหรือระหว่างการพิจารณาส่งผลให้การจับและการขังเป็นการปฏิบัติต่อบุคคลเสมือนเป็นผู้กระทำความผิด อันเป็นการลงโทษบุคคลล่วงหน้า สร้างภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐและความแออัดในเรือนจำโดยไม่จำเป็น และเอื้อให้มีการกำหนดวิธีการหรือเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราวอันเป็นภาระแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยเกินสมควร จึงเป็นการปฏิบัติที่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว

ตารางเปรียบเทียบร่างแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	**ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**
มาตรา 58 ศาลมีอำนาจออกคำสั่งหรือหมายอาญาได้ภายในเขตอำนาจตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา	**มาตรา 3** ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา 58 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 “ผู้พิพากษาที่ออกคำสั่งหรือหมายอาญาตามมาตรานี้ย่อมได้รับการคุ้มครอง เว้นแต่ปรากฏว่ากระทำการโดยไม่สุจริตหรือขัดต่อกฎหมายโดยชัดแจ้ง

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
	การออกคำสั่งหรือหมายอาญาตามความในวรรคก่อนไม่ตกอยู่ภายใต้บังคับมาตรา 33 วรรคหนึ่งแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม”
มาตรา 66 เหตุที่จะออกหมายจับได้มีดังต่อไปนี้ (1) เมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลใดน่าจะได้กระทำความผิดอาญาซึ่งมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปี หรือ (2) เมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลใดน่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนี หรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น ถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง หรือไม่มาตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควร ให้สันนิษฐานว่าบุคคลนั้นจะหลบหนี	**มาตรา 4** ให้ยกเลิกความในมาตรา 66 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 66 เหตุที่จะออกหมายจับได้มีดังต่อไปนี้ (1) เมื่อมีหลักฐาน*ตามสมควรว่าบุคคลใดน่าจะได้*ชัดเจนและน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดอาญา*ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปี หรือ* และ (2) *เมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าบุคคลใดน่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนี หรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น* *ถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง หรือไม่มาตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควร ให้สันนิษฐานว่าบุคคลนั้นจะหลบหนี* (2) บุคคลนั้นมีพฤติการณ์หลบหนีหรือทำให้พยานหลักฐานเสียหาย หรือก่อเหตุ อันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น หรือมีพฤติการณ์จงใจขัดหมายเรียกหรือหมายนัด”
มาตรา 68 หมายจับคงใช้ได้อยู่จนกว่าจะจับได้ เว้นแต่ความผิดอาญาตามหมายนั้นขาดอายุความหรือศาลซึ่งออกหมายนั้นได้ถอนหมายคืน	**มาตรา 5** ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 68 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 “ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนมีหน้าที่รายงานให้ศาลและพนักงานอัยการทราบผลการดำเนินการตามหมายจับทุกเดือนนับแต่วันที่ศาลออกหมายจับ”

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
	มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 71 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
มาตรา 71 เมื่อได้ตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยมาแล้ว ในระยะใดระหว่างสอบสวน ไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณา ศาลจะออกหมายขังผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ตามมาตรา 87 หรือมาตรา 88 ก็ได้ และให้นำบทบัญญัติในมาตรา 66 มาใช้บังคับโดยอนุโลม หมายขังคงใช้ได้อยู่จนกว่าศาลจะได้เพิกถอนโดยออกหมายปล่อยหรือออกหมายจำคุกแทน ถ้าความปรากฏแก่ศาลว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีหรือเป็นหญิงมีครรภ์หรือเพิ่งคลอดบุตรมาไม่ถึงสามเดือน หรือเจ็บป่วยซึ่งถ้าต้องขังจะถึงอันตรายแก่ชีวิต ศาลจะไม่ออกหมายขังหรือจะออกหมายปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกขังอยู่นั้นก็ได้ แต่ทั้งนี้ไม่ห้ามศาลที่จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นอยู่ในความดูแลของเจ้าพนักงานหรือบุคคลที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้ หรือกำหนดวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ถ้าศาลมีคำสั่งเช่นว่านี้ในระหว่างสอบสวน ให้ใช้ได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันมีคำสั่ง แต่ถ้ามีคำสั่งในระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือระหว่างพิจารณา ให้ใช้ได้จนกว่าจะเสร็จการพิจารณา หากภายหลังที่ศาลมีคำสั่ง ผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือพิจารณาออกหมายขังได้ตามที่เห็นสมควร	“ถ้าความปรากฏแก่ศาลว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีหรือเป็นหญิงมีครรภ์หรือ~~เพิ่งคลอด~~มีบุตร~~มา~~อายุไม่~~ถึง~~เกินสาม~~เดือน~~ปีอยู่ในความดูแล หรือเป็นผู้เจ็บป่วยซึ่งถ้าต้องขังจะ~~ถึง~~เป็นอันตราย~~แก่ชีวิต~~ร้ายแรงต่อสุขภาพหรือเป็นผู้พิการหรือสูงอายุ ซึ่งโดยสภาพร่างกายหรือจิตใจอาจจะเกิดความทุกข์ยากลำบากเกินกว่าปกติในระหว่างต้องขัง ศาลจะไม่ออกหมายขังหรือจะออกหมายปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกขังอยู่นั้นก็ได้ แต่ทั้งนี้ไม่ห้ามศาลที่จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นอยู่ในความดูแลของเจ้าพนักงานหรือบุคคลที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้ หรือกำหนดวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ถ้าศาลมีคำสั่งเช่นว่านี้ในระหว่างสอบสวน ให้ใช้ได้ไม่เกิน~~หก~~สี่เดือนนับแต่วันมีคำสั่ง แต่ถ้ามีคำสั่งในระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือระหว่างพิจารณา ให้ใช้ได้จนกว่าจะเสร็จการพิจารณา หากภายหลังที่ศาลมีคำสั่งผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือพิจารณาออกหมายขังได้ตามที่เห็นสมควร”
	มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 83 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
มาตรา 83 ในการจับนั้น เจ้าพนักงานหรือราษฎรซึ่งทำการจับต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับนั้นว่าเขาต้องถูกจับ แล้วสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดังกล่าว แต่ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป	“มาตรา 83 ในการจับนั้น เจ้าพนักงานหรือราษฎรซึ่งทำการจับต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับนั้นว่าเขาต้องถูกจับ แล้วสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้นให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดังกล่าว แต่ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป ในทุกกรณีให้แจ้งผู้ถูกจับทราบว่าจะนำตัวไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนท้องที่ใด
ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ก็ให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี ในการนี้ให้เจ้าพนักงานผู้จับนั้นบันทึกการจับดังกล่าวไว้ด้วย	ในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับ ต้องแสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานให้ผู้ถูกจับตรวจสอบบันทึกภาพเป็นหลักฐานและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับ พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่าผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ และแจ้งพนักงานอัยการทันที *ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะ*รวมทั้งแจ้งญาติหรือผู้ซึ่งถูกจับไว้วางใจทราบถึงการจับกุมที่สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด *ก็ให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี* ในการนี้ให้เจ้าพนักงานผู้จับนั้นบันทึกการจับดังกล่าวไว้ด้วย
ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี ผู้ทำการจับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น	ห้ามจับโดยใช้เครื่องพันธนาการ แต่ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับหรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี ผู้ทำการจับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้นห้ามเจ้าพนักงานกระทำด้วยประการใด ๆ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับคดีเกิดความเข้าใจว่าผู้ถูกจับได้กระทำความผิด เว้นแต่เป็นการกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันพฤติการณ์ตามมาตรา 66 (2)”

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
มาตรา 87 ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี ในกรณีความผิดลหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามคำให้การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใครและที่อยู่ของเขาอยู่ที่ไหนเท่านั้น ในกรณีที่ผู้ถูกจับไม่ได้รับการปล่อยชั่วคราว และมีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวน หรือการฟ้องคดี ให้นำตัวผู้ถูกจับไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับถูกนำตัวไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามมาตรา 83 เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ โดยให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายขังผู้ต้องหานั้นไว้ ให้ศาลสอบถามผู้ต้องหาว่าจะมีข้อคัดค้านประการใดหรือไม่ และศาลอาจเรียกพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาชี้แจงเหตุจำเป็น หรืออาจเรียกพยานหลักฐานมาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้	**มาตรา 8** ให้ยกเลิกความในมาตรา 87 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 87 ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี ในกรณีความผิดลหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามคำให้การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใครและที่อยู่ของเขาอยู่ที่ไหนเท่านั้น ในกรณีที่ผู้ถูกจับไม่ได้รับการปล่อย*ชั่วคราว* และมีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวนหรือการฟ้องคดี ให้นำตัวผู้ถูกจับไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับถูกนำตัวไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามมาตรา 83 เว้นแต่มีเหตุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ โดยให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายขังผู้ต้องหานั้นไว้ *ให้ศาลสอบถามผู้ต้องหาว่าจะมีข้อคัดค้านประการใดหรือไม่ และศาลอาจเรียกพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมาชี้แจงเหตุสำเป็น หรืออาจเรียกพยานหลักฐานมาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้* <u>ให้ศาลไต่สวนคำร้องตามวรรคก่อนโดยสอบถามข้อคัดค้านและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องจากผู้ต้องหา และเปิดโอกาสให้ผู้ต้องหาได้ซักถามพยานของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ทั้งนี้ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการในการพิสูจน์โดยอาศัยพยานหลักฐานหนักแน่นน่าเชื่อว่าพนักงานอัยการจะสั่งฟ้องและสามารถพิสูจน์ความผิดได้ การจับเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและมีเหตุตามมาตรา 66 ตลอดจนการขังเป็นวิธีการที่พอสมควรแก่เหตุและกระทบสิทธิเสรีภาพน้อยที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ หากพยานหลักฐานจากการไต่สวนไม่อาจรับฟังได้เช่นนั้น ให้ศาลยกคำร้องและปล่อยผู้ต้องหาไปแต่ทั้งนี้ไม่ตัดอำนาจศาลที่จะใช้วิธีการตามมาตรา 71 วรรคสาม หรือปล่อยชั่วคราวโดยกำหนดวิธีการหรือเรือนใช้ใน</u>

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
	ระหว่างการปล่อยเท่าที่พอสมควรแก่เหตุและกระทบสิทธิเสรีภาพน้อยที่สุด คำสั่งศาลที่ให้ขังผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องแสดงเหตุผลพร้อมพยานหลักฐานจากการไต่สวนที่ชัดเจนว่ามีเหตุตามมาตรา 66 และต้องแสดงเหตุผลที่ชัดเจนว่าวิธีการหรือเงื่อนไขในระหว่างการปล่อยที่ศาลอาจกำหนดได้ไม่เพียงพอในการป้องกันพฤติการณ์ตามมาตรา 66 (2) อย่างไร ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ขัง ให้ศาลกำหนดระยะเวลาขังเท่าที่จำเป็นสำหรับการสอบสวนหรือฟ้องคดีและตามความเหมาะสมแก่ความร้ายแรงของลักษณะการกระทำความผิดที่ถูกกล่าวหาแต่ไม่เกินสามสิบวัน หากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาที่ศาลกำหนดให้ในวรรคหก ศาลจะอนุญาตให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวันต่อเมื่อศาลไต่สวนจนพอใจว่าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการได้แสดงเหตุจำเป็นที่ทำให้การสอบสวนหรือการฟ้องคดีไม่อาจกระทำได้ทันกำหนดเดิม ตลอดจนมีพยานหลักฐานที่หนักแน่นตามควรว่ายังมีเหตุจำเป็นต้องขังต่อไป ทั้งนี้ ให้นำความในวรรคสี่และวรรคห้ามาใช้โดยอนุโลม
ในกรณีความผิดอาญาที่ได้กระทำลงมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังได้ครั้งเดียว มีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือนแต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินแปดสิบสี่วัน	*ในกรณีความผิดอาญาที่ได้กระทำลงมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังได้ครั้งเดียว มีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน* *ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือนแต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน* *ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินแปดสิบสี่วัน*

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ในกรณีตามวรรคหกเมื่อศาลสั่งขังครบสี่สิบแปดวันแล้ว หากพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอขังต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะสั่งขังต่อไปได้ก็ต่อเมื่อพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานหลักฐานมาให้ศาลไต่สวนจนเป็นที่พอใจแก่ศาล	*ในกรณีตามวรรคหกเมื่อศาลสั่งขังครบสี่สิบแปดวันแล้ว หากพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอขังต่อไปอีกโดยอ้างเหตุจำเป็น ศาลจะสั่งขังต่อไปได้ก็ต่อเมื่อพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนได้แสดงถึงเหตุจำเป็นและนำพยานหลักฐานมาให้ศาลไต่สวนจนเป็นที่พอใจแก่ศาล*
ในการไต่สวนตามวรรคสามและวรรคเจ็ด ผู้ต้องหามีสิทธิแต่งทนายความเพื่อแถลงข้อคัดค้านและซักถามพยาน ถ้าผู้ต้องหาไม่มีทนายความเนื่องจากยังไม่ได้มีการปฏิบัติตามมาตรา 134/1 และผู้ต้องหาร้องขอ ให้ศาลตั้งทนายความให้ โดยทนายความนั้นมีสิทธิได้รับเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 134/1 วรรคสาม โดยอนุโลม	ในการไต่สวนตามวรรคสี่และวรรคเจ็ด ผู้ต้องหามีสิทธิแต่งทนายความเพื่อแถลงข้อคัดค้านและซักถามพยาน ถ้าผู้ต้องหาไม่มีทนายความเนื่องจากยังไม่ได้มีการปฏิบัติตามมาตรา 134/1 และผู้ต้องหาร้องขอ ให้ศาลตั้งทนายความให้ โดยทนายความนั้นมีสิทธิได้รับเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 134/1 วรรคสามโดยอนุโลม
ถ้าพนักงานสอบสวนต้องไปทำการสอบสวนในท้องที่อื่นนอกเขตของศาลซึ่งได้สั่งขังผู้ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะยื่นคำร้องขอให้โอนการขังไปยังศาลในท้องที่ที่จะต้องไปทำการสอบสวนนั้นก็ได้ เมื่อศาลที่สั่งขังไว้เห็นเป็นการสมควรก็ให้สั่งโอนไป	ถ้าพนักงานสอบสวนต้องไปทำการสอบสวนในท้องที่อื่นนอกเขตของศาลซึ่งได้สั่งขังผู้ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะยื่นคำร้องขอให้โอนการขังไปยังศาลในท้องที่ที่จะต้องไปทำการสอบสวนนั้นก็ได้ เมื่อศาลที่สั่งขังไว้เห็นเป็นการสมควรก็ให้สั่งโอนไป”
	มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 87/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 28) พ.ศ. 2551 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 87/1 <u>ในการไต่สวนคำร้องตามมาตรา 87 วรรคสี่ ห้ามมิให้มีการควบคุมหรือดำเนินมาตรการใดอันเป็นการจำกัดเสรีภาพของผู้ต้องหาเกินสมควรแก่ความจำเป็นที่ต้องมีตัวผู้ต้องหาไว้เพื่อการไต่สวนหรือเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายเท่านั้น</u>
มาตรา 87/1 เมื่อพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนร้องขอและผู้ต้องหามิได้คัดค้าน หากศาลเห็นสมควร ศาลอาจอนุญาตให้นำผู้ต้องหาหรือพยานหลักฐานไปยังสถานที่ทำการของทางราชการ หรือสถานที่แห่งอื่นที่ศาลเห็นสมควรซึ่งสามารถสอบถามผู้ต้องหาหรือทำการไต่สวน โดยจัดให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงในลักษณะการ	เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการร้องขอและผู้ต้องหามิได้คัดค้าน หากศาลเห็นสมควร ศาลอาจอนุญาตให้นำผู้ต้องหา*หรือพยานหลักฐาน*ไปยังสถานที่ทำการของทางราชการหรือสถานที่แห่งอื่นที่ศาลเห็นสมควรซึ่งสามารถสอบถามผู้ต้องหาหรือทำการไต่สวน โดยจัดให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงในลักษณะการประชุมทางจอภาพได้

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ประชุมทางจอภาพได้ การดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ทั้งนี้ ให้ระบุวิธีการสอบถามและไต่สวน รวมทั้งสักขีพยานในการนั้นด้วย การไต่สวนตามวรรคหนึ่งให้ถือเสมือนว่าเป็นการไต่สวนในห้องพิจารณาของศาล	การดำเนินการดังกล่าว<u>ต้องมีมาตรการป้องกันมิให้ผู้ต้องหาเสียสิทธิในการโต้แย้งหรือการต่อสู้คดี โดย</u>ให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ ของศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ทั้งนี้ ให้ระบุวิธีการสอบถามและไต่สวนรวมทั้งสักขีพยาน ในการนั้นด้วย การไต่สวนตามวรรคสองให้ถือเสมือนว่าเป็นการไต่สวนในห้องพิจารณาของศาล”
มาตรา 88 คดีที่ราษฎรเป็นโจทก์ เมื่อศาลประทับฟ้องและได้ตัวจำเลยมาศาลแล้ว หรือคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ เมื่อได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว ศาลจะสั่งขังจำเลยไว้หรือปล่อยชั่วคราวก็ได้	**มาตรา 10** ให้ยกเลิกความในมาตรา 88 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 88 คดีที่ราษฎรเป็นโจทก์ เมื่อศาลประทับฟ้องและได้ตัวจำเลยมาศาลแล้ว หรือคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ เมื่อได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว <u>ศาลจะออกหมายขังจำเลยต่อเมื่อโจทก์ร้องขอ ในการนี้ให้นำมาตรา 87 วรรคสี่และวรรคห้ามาใช้โดยอนุโลม ทั้งนี้ เว้นแต่จำเลยถูกขังตามคำสั่งศาลมาก่อนแล้วและไม่ได้รับการปล่อยชั่วคราว</u> ศาลจะสั่งขังจำเลย<u>ไว้ระหว่างพิจารณา</u>หรือปล่อยชั่วคราวก็ได้ <u>การไต่สวนคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้จำเลยมีสิทธิแต่งทนายความเพื่อแถลงข้อคัดค้านและซักถามพยาน และให้นำมาตรา 173 มาใช้โดยอนุโลม”</u>
มาตรา 108 ในการวินิจฉัยคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ต้องพิจารณาข้อเหล่านี้ประกอบ (1) ความหนักเบาแห่งข้อหา (2) พยานหลักฐานที่ปรากฏแล้วมีเพียงใด (3) พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร (4) เชื่อถือผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด	**มาตรา 11** ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 108 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 108 ในการวินิจฉัยคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว *ต้องพิจารณาข้อเหล่านี้ประกอบ* *(1) ความหนักเบาแห่งข้อหา* *(2) พยานหลักฐานที่ปรากฏแล้วมีเพียงใด* *(3) พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร* *(4) เชื่อถือผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด*

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(5) ผู้ต้องหาหรือจำเลยน่าจะหลบหนีหรือไม่ (6) ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวมีเพียงใดหรือไม่ (7) ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องขังตามหมายศาล ถ้ามีคำคัดค้านของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ โจทก์ หรือผู้เสียหาย แล้วแต่กรณี ศาลพึงรับประกอบการวินิจฉัยได้	*(5) ผู้ต้องหาหรือจำเลยน่าจะหลบหนีหรือไม่* *(6) ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวมีเพียงใดหรือไม่* *(7) ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องขังตามหมายศาล ถ้ามีคำคัดค้านของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ โจทก์ หรือผู้เสียหาย แล้วแต่กรณี ศาลพึงรับประกอบการวินิจฉัยได้* ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ศาลมีคำสั่งให้ขังแล้วตามมาตรา 87 หรือมาตรา 88 แล้วแต่กรณี ศาลอาจเรียกผู้ร้อง ผู้ต้องหาหรือจำเลยมาไต่สวนหรือสอบถาม และหากไม่ทำให้คดีล่าช้าเกินสมควร ให้ศาลให้โอกาสพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนหรือโจทก์คัดค้านด้วย ถ้าศาลเห็นว่ามีวิธีการหรือเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราวที่สามารถป้องกันเหตุตามมาตรา 108/1 วรรคหนึ่งได้ หรือพฤติการณ์ซึ่งเป็นเหตุแห่งการขังได้พ้นไปแล้ว ให้ศาลอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว”
เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราวหรือศาลอาจรับฟังข้อเท็จจริง รายงานหรือความเห็นของเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการนั้นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งคำร้องด้วยก็ได้	เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราวหรือศาลอาจรับฟังข้อเท็จจริง รายงานหรือความเห็นของเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการนั้นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งคำร้องด้วยก็ได้
ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราวหรือศาลจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่หรือเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติ หรือในกรณีที่ผู้นั้นยินยอมจะสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ถูกปล่อยชั่วคราวก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการหลบหนี หรือภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น แต่ถ้าผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ แม้ผู้นั้นยินยอม จะสั่งให้ใช้อุปกรณ์ดังกล่าวได้ต่อเมื่อผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่อาจเป็นภัยต่อบุคคลอื่นอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุสมควรประการอื่น	ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจสั่งให้ปล่อยชั่วคราวหรือศาลจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่หรือเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติ หรือในกรณีที่ผู้นั้นยินยอมจะสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ถูกปล่อยชั่วคราวก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการหลบหนี หรือภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น แต่ถ้าผู้ถูกปล่อยชั่วคราวมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ แม้ผู้นั้นยินยอม จะสั่งให้ใช้อุปกรณ์ดังกล่าวได้ต่อเมื่อผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่อาจเป็นภัยต่อบุคคลอื่นอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุสมควรประการอื่น

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
มาตรา 108/1 การสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวจะกระทำได้ต่อเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้ (1) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนี (2) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน (3) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปก่อเหตุอันตรายประการอื่น (4) ผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันไม่น่าเชื่อถือ (5) การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวนของเจ้าพนักงานหรือการดำเนินคดีในศาล คำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวต้องแสดงเหตุผลและต้องแจ้งเหตุดังกล่าวให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยและผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว	**มาตรา 12** ให้ยกเลิกความในมาตรา 108/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 108/1 การสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวจะกระทำได้ต่อเมื่อมี*เหตุอันควรเชื่อเหตุใดเหตุหนึ่ง*พฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ (1) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนี (2) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะ*ไปยุ่งเหยิงกับ*ทำให้พยานหลักฐาน<u>เสียหาย หรือก่อเหตุอันตรายต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น</u> *(3) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปก่อเหตุอันตรายประการอื่น* *(4) ผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันไม่น่าเชื่อถือ* *(5) การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวนของเจ้าพนักงานหรือการดำเนินคดีในศาล* คำสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวต้องแสดงเหตุผล<u>ว่ามีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่งอย่างชัดเจนซึ่งไม่ใช่เพียงความหนักเบาของข้อหา หรือพฤติการณ์ว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยน่าจะได้รับโทษ และต้องแสดงเหตุผลว่าเพราะเหตุใดวิธีการหรือเงื่อนไขที่อาจกำหนดได้ในระหว่างการปล่อยจึงไม่เพียงพอ *และ*โดย</u>ต้องแจ้งเหตุดังกล่าวให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยและผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวทราบเป็นหนังสือ*โดยเร็ว*<u>ทันทีภายหลังมีคำสั่ง”</u>
มาตรา 110 ในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกันและจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้	**มาตรา 13** ให้ยกเลิกความในมาตรา 110 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2558 และ (ฉบับที่ 34) พ.ศ. 2562 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน *“มาตรา 110 ในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกันและจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้*

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ในคดีอย่างอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันด้วยก็ได้ การเรียกประกันหรือหลักประกันตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะเรียกจนเกินควรแก่กรณีมิได้ และต้องคำนึงถึงเงื่อนไขและมาตรการป้องกันต่าง ๆ ที่ได้ใช้กับผู้ถูกปล่อยชั่วคราวประกอบด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือข้อบังคับของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี	*ในคดีอย่างอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันด้วยก็ได้* *การเรียกประกันหรือหลักประกันตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะเรียกจนเกินควรแก่กรณีมิได้ และต้องคำนึงถึงเงื่อนไขและมาตรการป้องกันต่าง ๆ ที่ได้ใช้กับผู้ถูกปล่อยชั่วคราวประกอบด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือข้อบังคับของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี* “มาตรา 110 การปล่อยชั่วคราวอาจไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน โดยจะกำหนดวิธีการหรือเงื่อนไขตามมาตรา 108 วรรคสามด้วยหรือไม่ก็ได้ ในการปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ตลอดจนการปล่อยชั่วคราวโดยกำหนดวิธีการหรือเงื่อนไขตามวรรคก่อน ให้กำหนดเท่าที่พอสมควรแก่พฤติการณ์ของผู้ต้องหาหรือจำเลยแต่ละรายและจะสร้างภาระแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยจนเกินควรแก่กรณีมิได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำสัญญาประกันโดยมีหลักประกัน จะกำหนดมูลค่าหลักประกันเกินกว่าฐานะหรือความสามารถทางเศรษฐกิจของผู้ต้องหาหรือจำเลยจนเป็นเหตุให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่ได้รับการปล่อยชั่วคราวไม่ได้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ดุลพินิจตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงหรือข้อบังคับของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี”
มาตรา 113 เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการสั่งปล่อยชั่วคราวไม่ว่าจะมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันหรือไม่ การปล่อยชั่วคราวนั้นให้ใช้ได้ระหว่างการสอบสวนหรือจนกว่า	**มาตรา 14** ให้ยกเลิกความในมาตรา 113 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2532 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน *มาตรา 113 เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการสั่งปล่อยชั่วคราวไม่ว่าจะมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันหรือไม่ การปล่อยชั่วคราวนั้นให้ใช้ได้ระหว่างการสอบสวนหรือจนกว่า*

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ผู้ต้องหาถูกศาลสั่งขังระหว่างสอบสวนหรือจนถึงศาลประทับฟ้อง แต่มิให้เกินสามเดือนนับแต่วันแรกที่มีการปล่อยชั่วคราว ไม่ว่าเป็นการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจทำการสอบสวนได้เสร็จภายในกำหนดสามเดือนจะยืดเวลาการปล่อยชั่วคราวให้เกินสามเดือนก็ได้ แต่มิให้เกินหกเดือน เมื่อการปล่อยชั่วคราวสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ายังมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ต่อไปให้ส่งผู้ต้องหามาศาล และให้นำบทบัญญัติมาตรา 87 วรรคสี่ ถึงวรรคเก้า มาใช้บังคับ	*ผู้ต้องหาถูกศาลสั่งขังระหว่างสอบสวนหรือจนถึงศาลประทับฟ้อง แต่มิให้เกินสามเดือนนับแต่วันแรกที่มีการปล่อยชั่วคราว ไม่ว่าเป็นการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจทำการสอบสวนได้เสร็จภายในกำหนดสามเดือนจะยืดเวลาการปล่อยชั่วคราวให้เกินสามเดือนก็ได้ แต่มิให้เกินหกเดือน* *เมื่อการปล่อยชั่วคราวสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ายังมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ต่อไปให้ส่งผู้ต้องหามาศาล และให้นำบทบัญญัติมาตรา 87 วรรคสี่ ถึงวรรคเก้า มาใช้บังคับ* “มาตรา 113 การปล่อยชั่วคราวในระหว่างการสอบสวนหรือจนกว่าผู้ต้องหาจะถูกฟ้องต่อศาลตามความในมาตรา 84/1 มาตรา 87 หรือตามความในหมวดนี้ ไม่ว่าเป็นการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือศาล ให้มีระยะเวลาไม่เกินสองเดือนนับแต่วันแรกที่มีการปล่อยชั่วคราว ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่ทำให้ไม่อาจทำการสอบสวนได้เสร็จภายในกำหนดสองเดือนจะยืดเวลาการปล่อยชั่วคราว ให้เกินสองเดือนก็ได้แต่มิให้เกินสี่เดือน ทั้งนี้ หากการปล่อยชั่วคราวต่อไปมีวิธีการหรือเงื่อนไขซึ่งผู้ต้องหาต้องปฏิบัติตาม คำสั่งที่อนุญาตให้ยืดเวลาต้องแสดงเหตุผลด้วยว่าวิธีการหรือเงื่อนไขดังกล่าวในช่วงเวลาที่ยืดออกไปนั้นพอสมควรแก่เหตุอย่างไร เฉพาะในกรณีที่ผู้ต้องหาหลบหนีหรือผิดเงื่อนไขการปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ตัวผู้ต้องหาแล้ว ถ้ามีเหตุจำเป็นที่ยังไม่อาจฟ้องคดีได้ ให้ส่งผู้ต้องหามาศาล หากศาลเห็นว่ามีความจำเป็นต้องขังผู้ต้องหาไว้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 87 วรรคหกถึงวรรคเก้ามาใช้บังคับ”
	มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 115 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2547 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
มาตรา 115 โดยความปรากฏต่อมา หรือเนื่องจากกลฉ้อฉลหรือผิดหลง ปรากฏว่าสัญญาประกันต่ำไปหรือหลักประกันไม่เพียงพอ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ไม่เหมาะสม ให้เจ้าพนักงานหรือศาลมีอำนาจสั่งเปลี่ยนสัญญาประกันให้จำนวนเงินสูงขึ้น หรือเรียกหลักประกันเพิ่ม หรือให้ดีกว่าเดิม หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ภายหลังที่มีคำสั่งปล่อยชั่วคราวแล้ว หากพฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าพนักงานหรือศาลมีอำนาจสั่งลดหลักประกันได้ตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่ศาลปล่อยชั่วคราวและคดีขึ้นไปสู่ศาลสูง ศาลสูงมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินตามสัญญาประกันหรือเงื่อนไขที่ศาลล่างกำหนดไว้ได้ตามที่เห็นสมควร	“โดยความปรากฏต่อมา หรือเนื่องจากกลฉ้อฉลหรือผิดหลง *ปรากฏว่าสัญญาประกันต่ำไปหรือหลักประกันไม่เพียงพอ* <u>หรือพฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป ปรากฏว่าวิธีการ</u>หรือเงื่อนไขที่<u>ศาล</u>กำหนด<u>ในการปล่อยชั่วคราวไว้</u>ไม่เหมาะสม ให้เจ้าพนักงานหรือศาลมีอำนาจ*สั่งเปลี่ยนสัญญาประกันให้จำนวนเงินสูงขึ้น หรือเรียกหลักประกันเพิ่ม หรือให้ดีกว่าเดิม หรือ*เปลี่ยนแปลง<u>วิธีการหรือ</u>เงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น <u>หรือมีคำสั่งใหม่เกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราว</u> *ภายหลังที่มีคำสั่งปล่อยชั่วคราวแล้ว หากพฤติการณ์แห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าพนักงานหรือศาลมีอำนาจสั่งลดหลักประกันได้ตามที่เห็นสมควร* ในกรณีที่ศาล<u>มีคำสั่ง</u>ปล่อยชั่วคราวและคดีขึ้นไปสู่*ศาลสูง*<u>ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา</u> <u>ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา</u>มีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลง*จำนวนเงินตามสัญญาประกันหรือเงื่อนไขที่ศาลล่างกำหนดไว้ได้ตามที่เห็นสมควร*วิธีการหรือเงื่อนไขที่ศาลที่มีคำสั่งปล่อยชั่วคราวกำหนดไว้ไว้ได้ตามที่เห็นสมควร และหากศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกามีคำสั่งปล่อยชั่วคราวโดยกำหนดวิธีการหรือเงื่อนไขใดไว้ ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาอาจมอบหมายให้ศาลที่มีคำสั่งปล่อยชั่วคราวนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการหรือเงื่อนไขให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีโดยไม่ต้องส่งให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาพิจารณาสั่งก็ได้”
มาตรา 185 ถ้าศาลเห็นว่าจำเลยมิได้กระทำผิดก็ดี การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดก็ดี คดีขาดอายุความแล้วก็ดี มีเหตุตามกฎหมายที่จำเลยไม่ควรต้องรับโทษก็ดี ให้ศาลยกฟ้องโจทก์ปล่อยจำเลยไป แต่ศาลจะสั่งขังจำเลยไว้หรือปล่อยชั่วคราวระหว่างคดียังไม่ถึงที่สุดก็ได้	**มาตรา 16** ให้ยกเลิกความในมาตรา 185 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 185 ถ้าศาลเห็นว่าจำเลยมิได้กระทำผิดก็ดี การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดก็ดี คดีขาดอายุความแล้วก็ดี มีเหตุตามกฎหมายที่จำเลยไม่ควรต้องรับโทษก็ดี ให้ศาลยกฟ้องโจทก์ปล่อยจำเลยไป *แต่ศาลจะสั่งขังจำเลยไว้หรือปล่อยชั่วคราวระหว่างคดียังไม่ถึงที่สุดก็ได้*

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
เมื่อศาลเห็นว่าจำเลยได้กระทำผิด และไม่มีการยกเว้นโทษตามกฎหมาย ให้ศาลลงโทษแก่จำเลยตามความผิด แต่เมื่อเห็นสมควรศาลจะปล่อยจำเลยชั่วคราวระหว่างคดียังไม่ถึงที่สุดก็ได้	เมื่อศาลเห็นว่าจำเลยได้กระทำความผิดและไม่มีการยกเว้นโทษตามกฎหมาย ให้ศาลลงโทษแก่จำเลยตามความผิด *แต่เมื่อเห็นสมควรแต่ในระหว่างคดียังไม่ถึงที่สุด*ศาลจะสั่งขังจำเลยไว้หรือปล่อย*ชั่วคราวระหว่างคดียังไม่ถึงที่สุด*ก็ได้ตามหลักเกณฑ์ ในมาตรา 108/1”
มาตรา 186 คำพิพากษาหรือคำสั่งต้องมีข้อสำคัญเหล่านี้เป็นอย่างน้อย (1) ชื่อศาลและวันเดือนปี (2) คดีระหว่างใครโจทก์ใครจำเลย (3) เรื่อง (4) ข้อหาและคำให้การ (5) ข้อเท็จจริงซึ่งพิจารณาได้ความ (6) เหตุผลในการตัดสินทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย (7) บทมาตราที่ยกขึ้นปรับ (8) คำชี้ขาดให้ยกฟ้องหรือลงโทษ (9) คำวินิจฉัยของศาลในเรื่องของกลางหรือในเรื่องฟ้องทางแพ่ง คำพิพากษาในคดีที่เกี่ยวกับความผิดลหุโทษไม่จำต้องมีอนุมาตรา (4) (5) และ (6)	**มาตรา 17** ให้ยกเลิกความในมาตรา 186 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 186 คำพิพากษาหรือคำสั่งต้องมีข้อสำคัญเหล่านี้เป็นอย่างน้อย (1) ชื่อศาลและวันเดือนปี (2) คดีระหว่างใครโจทก์ใครจำเลย (3) เรื่อง (4) ข้อหาและคำให้การ (5) ข้อเท็จจริงซึ่งพิจารณาได้ความ (6) เหตุผลในการตัดสินทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย (7) บทมาตราที่ยกขึ้นปรับ (8) คำชี้ขาดให้ยกฟ้องหรือลงโทษ (9) คำวินิจฉัยของศาลในเรื่องของกลางหรือในเรื่องฟ้องทางแพ่ง (10) ความเป็นมาในกระบวนการพิจารณา อันได้แก่ การพิจารณาโดยที่ประชุมใหญ่ ที่ประชุมแผนก การตรวจสำนวนและให้คำแนะนำ หรือการโอนสำนวน (11) ชื่อผู้พิพากษาที่พิจารณาและทำคำพิพากษาหรือคำสั่ง หากพิจารณาเป็นองค์คณะให้ลงชื่อองค์คณะทุกคน คำพิพากษาในคดีที่เกี่ยวกับความผิดลหุโทษไม่จำต้องมีอนุมาตรา (4) (5) (6) และ (10)”

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
มาตรา 187 คำสั่งระหว่างพิจารณาอย่างน้อยต้องมี (1) วันเดือนปี (2) เหตุผลตามกฎหมายในการสั่ง (3) คำสั่ง	**มาตรา 18** ให้ยกเลิกความในมาตรา 187 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 187 คำสั่งระหว่างพิจารณาอย่างน้อยต้องมี (1) วันเดือนปี <u>และชื่อผู้พิพากษาผู้ออกคำสั่ง หากพิจารณาเป็นองค์คณะให้ลงชื่อองค์คณะทุกคน</u> (2) เหตุผลตามกฎหมายที่ชัดเจนในการสั่ง (3) คำสั่ง”
	มาตรา 19 บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การขังที่เริ่มกระทำไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. **ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง**
   1. สำนักงานศาลยุติธรรม
   2. สำนักงานอัยการสูงสุด
   3. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. **ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม**
   1. กระทรวงยุติธรรม
   2. สภาทนายความในพระบรมราชูปถัมภ์
   3. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
   4. กรมราชทัณฑ์
3. **ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป**
   - ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับเหตุในการออกหมายจับได้จะต้องมีหลักฐานชัดเจนและน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดอาญาและพฤติการณ์หลบหนีหรือทำให้พยานหลักฐานเสียหาย หรือก่อเหตุ อันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น หรือมีพฤติการณ์จงใจขัดหมายเรียกหรือหมายนัด

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร หากศาลจะไม่ออกหมายขังหรือจะออกหมายปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกขังอยู่นั้นก็ได้ หากเป็นหญิงมีครรภ์หรือมีบุตรอายุไม่เกิน 3 ปี อยู่ในความดูแล หรือเป็นผู้เจ็บป่วยหากต้องขังจะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพหรือเป็นผู้พิการหรือสูงอายุ ซึ่งโดยสภาพร่างกายหรือจิตใจอาจจะเกิดความทุกข์ยากลำบากเกินกว่าปกติในระหว่างต้องขัง

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการจับทุกกรณีให้แจ้งผู้ถูกจับทราบว่าจะนำตัวไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนท้องที่ใดในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็นผู้จับ นอกจากจะแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบแล้วต้องแสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานให้ผู้ถูกจับตรวจสอบบันทึกภาพเป็นหลักฐานด้วย และให้แจ้งพนักงานอัยการทันที รวมทั้งแจ้งญาติหรือผู้ซึ่งถูกจับไว้วางใจ

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการห้ามจับโดยใช้เครื่องพันธนาการ เว้นแต่ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือหลบหนี และห้ามเจ้าพนักงานทำให้ผู้ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับคดีเกิดความเข้าใจว่าผู้ถูกจับได้กระทำความผิด เว้นแต่เป็นการกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกัน

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการห้ามมิให้มีการควบคุมหรือดำเนินมาตรการที่จำกัดเสรีภาพของผู้ต้องหาเกินความจำเป็นที่ต้องมีตัวผู้ต้องหาไว้เพื่อไต่สวนหรือเพื่อป้องกันอันตราย และต้องมีมาตรการป้องกันมิให้ผู้ต้องหาเสียสิทธิในการโต้แย้งหรือการต่อสู้คดี

6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการปล่อยชั่วคราวในระหว่างการสอบสวนหรือจนกว่าผู้ต้องหาจะถูกฟ้องต่อศาลสามารถทำได้ไม่ว่าจะมีประกันหรือไม่มีประกัน กำหนดเงื่อนไขหลักประกันที่ไม่สร้างภาระแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยจนเกินควร กำหนดเวลาการปล่อยชั่วคราวให้มีระยะเวลาไม่เกิน 2 เดือนนับแต่วันแรกที่มีการปล่อยชั่วคราว ยืดเวลาการปล่อยชั่วคราวได้ไม่ให้เกิน 4 เดือน ซึ่งจากเดิมกำหนดให้ไม่เกิน 3 เดือนกรณีมีเหตุจำเป็น ยืดเวลาได้แต่ไม่เกิน 6 เดือน

7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้คำพิพากษาหรือคำสั่งต้องแสดงความเป็นมาในกระบวนการพิจารณา อันได้แก่ การพิจารณาโดยที่ประชุมใหญ่ ที่ประชุมแผนก การตรวจสำนวนและให้คำแนะนำ หรือการโอนสำนวน และปรากฏชื่อผู้พิพากษาหรือองค์คณะที่พิจารณาและทำคำพิพากษาหรือคำสั่ง

8. ปัจจุบันท่านคิดว่าการออกหมายจับและหมายขังตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญายังมีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่อย่างไร และการเสนอแก้ไขร่างกฎหมายฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด

9. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

****